

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இது சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாக ஆகுவதற்கான பாடசாலையாகும். உங்களுக்குக் கற்பிப்பவர் உண்மையான தந்தையும், உண்மையான ஆசிரியரும் உண்மையான சற்குருவும் ஆவார். நீங்கள் இந்த நம்பிக்கையில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள்; ஒருபொழுதும் எதைப் பற்றிச் சிறிதளவேனும் கவலைப்படக்கூடாது? ஏன்?

பதில்: இந்தப் பாதையைப் பின்பற்றும் போது எவரேனும் இதய வழுவல் ஏற்பட்டு, தனது சரூரத்தை விட்டு நீங்கினாலும் நீங்கள் கவலைப்படக்கூடாது. ஏனெனில் ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்தச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் சந்தோஷமடைய வேண்டும். ஏனெனில் அந்த ஆத்மா ஞானம், யோகம் எனும் சமஸ்காரங்களைத் தன்னுடன் எடுத்துச் சென்றுள்ளதால், அவர் இப்பொழுது பாரதத்திற்கு இன்னும் சிறப்பாகச் சேவை செய்வார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இதில் கவலைப்படுதல் என்ற கேள்விக் கே இடமில்லை. இது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாடல்: நீங்களே தாயும் நீங்களே தந்தையும்.

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார். தந்தை உங்களை 'குழந்தாய்' என அழைக்கிறார் என்பதும், பாப்தாதா இணைந்துள்ளனர்; என்பதும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். முதலில் பாப்தாதாவும் பின்னர் குழந்தைகளும் உள்ளார்கள். இது ஒரு புதிய படைப்பு ஆகுகின்றது. தந்தை இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறார். அவர் மிகச்சரியாக 5000 வருடத்துக்கு முன்னர் கற்பித்தது போல எங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறார். பின்னர், பக்தி மார்க்கத்தில், அவர்கள் இதை ஒரு நூலாக்கி அதனைக் கதை என அழைக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், இந்த நேரத்தில், இது கதையைப் பற்றிய கேள்வியல்ல. அவர்கள் அந்தச் சமயநூலைப் பின்னரே உருவாக்கி, அதனை "இலகு இராஜயோகத்திற்கான சமயநூலாகிய ஸ்ரீமத் பகவத்கதை" என அழைத்தனர். பக்தி மார்க்கத்திலுள்ள சமயநூல்களைப் படிப்பதனால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை, சிவபாபாவை வெறுமனே சிந்தனை செய்வதால்; ஆஸ்தியைப் பெறவும் முடியாது. ஆஸ்தியானது இப்பொழுது இந்தச் சங்கமயுகத்தில் மாத்திரமே பெறப்பட முடியும். தந்தையே எல்லையற்ற ஆஸ்தியைக் கொடுப்பவர். அவர் அதைச் சங்கம யுகத்தில் மாத்திரமே கொடுப்பார். தந்தை இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறார். அவர் கற்பிப்பதற்கும், சாதுக்களும் புனிதர்களும் கற்பிப்பதற்கும் இடையே பகலிற்கும் இரவிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் உள்ளது. அவர்கள் கதையைத் தங்கள் புத்தியில் வைத்திருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணர் கதையைக் கூறியதாகவும், அதனை வியாசர் எழுதியதாகவும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் கிருஷ்ணர் கதையைக் கூறவில்லை, ஏனெனில் அது கிருஷ்ணருடைய காலமும் அல்ல என்பதால் கிருஷ்ணரின் ரூபம் அந்நேரத்தில் இருந்திருக்க முடியாது. தந்தை விளங்கப்படுத்தி, அனைத்தையும் தெளிவாக்குகிறார். அவர் கூறுகிறார்: இப்பொழுது, நீங்களே தர்மானியுங்கள்;! அவருடைய பெயர் பிரசித்தி பெற்றது. சத்தியத்தைப் பேசுகின்ற அவராலேயே சாதாரண மனிதனை நாராயணனாக மாற்றமுடியும். சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாக மாறுவதற்காகவே நாங்கள் இந்தப் பாடசாலையிலும் உருத்திரனின் ஞான யாகத்திலும் அமர்ந்திருக்கிறோம் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். சிவபாபா எனும் பெயர் நல்லது. இதில் நிச்சயமாக தந்தை, தாதா இருவரே இருக்கிறார்கள். நீங்கள் இந்த நம்பிக்கையுடன் இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள். தந்தை அனைத்து வேதங்களினதும், சமயநூல்களினதும் சாராம்சத்தை பிரம்மா மூலம் விளங்கப்படுத்துகிறார். அத்துடன் உங்களைத் திரிகாலதரிசி (முக்காலமும் அறிந்தவர்) ஆக்குவதாகவும் கூறுகிறார். நீங்கள் திரிலோகநாத் (மூவுலகங்களுக்கும் அதிபதி) ஆகுகின்றீர்கள் என்பதல்ல, இல்லை. நீங்கள் சிவனின்; தாமத்திற்கு மாத்திரமே அதிபதிகள் ஆகுகிறீர்கள். அது ஓர் உலகம் என அழைக்கப்படுவதில்லை. மனிதர்கள் வாழும் இடமே ஓர் உலகம் ஆகும். இதுவே உயிர் வாழும் உலமாகிய, மனித உலகம் ஆகும். ஆனால் அதுவோ அசரூரி உலகம் ஆகும். உங்களுக்கு மூவுலகங்களைப் பற்றிய ஞானம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர் உங்களை மூவுலகங்களின் அதிபதிகள் ஆக்குவதில்லை. நீங்கள் மூவுலகங்கள் பற்றிய ஞானத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். இதனாலேயே நீங்கள் திரிகாலதரிசி (மூவுலகங்களையும் காண்பவர்) என அழைக்கப்படுகிறீர்கள். இலட்சுமி நாராயணன் கூட மூவுலகங்களின்; அதிபதிகள் என்று அழைக்கப்பட முடியாது. விஷ்ணுவையும் கூட மூவுலகங்களின் அதிபதி என்று கூற முடியாது ஏனெனில் அவரிடம் மூவுலகங்களைப் பற்றிய ஞானம் இல்லை. சிறு பராயத்தில் இராதையும் கிருஷ்ணராக இருந்த இலட்சுமி நாராயணனுக்குக் கூட மூவுலகங்களைப்; பற்றிய ஞானம் இல்லை. நீங்கள் திரிகாலதரிசியாகி ஞானத்தைப் பெற வேண்டும். கிருஷ்ணர் மூவுலகங்களின் அதிபதியாக இருந்தார் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இல்லை, மூவுலகங்களின் அதிபதி மூவுலகங்களையும் ஆள்பவராக இருப்பார். அவர் வைகுந்தத்தின் (சுவர்க்கம்) அதிபதியாக மாத்திரமே ஆகுகிறார். சத்தியயுகமே வைகுந்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. திரேதாயுகமானது வைகுந்தம் என்று அழைக்கப்பட முடியாது. நான் (சிவபாபா) இவ்வுலகின் அதிபதி ஆகமுடியாது. சிவபாபா, பரம தத்துவமான பிரம்மத்திற்கு மாத்திரமே அதிபதியாவார். ஆத்மாக்கள் நீள்கோளவடிவில் தங்கியிருக்கின்ற பிரம்மாண்டிற்கு மாத்திரமே அவர்; அதிபதியாவார். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் சூட்சும உலகில் வசிப்பதால் அவர்களை அவ்விடத்தின் அதிபதிகள் என்று கூறுவார்கள். ஆனால் நீங்களோ வைகுந்தத்தின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள்;. ஒன்று சூட்சும உலகத்தைப் பற்றிய விடயமாகும்.; மற்றையது அசரூரி உலகத்தைப் பற்றிய விடயம் ஆகும். உங்களால் மாத்திரமே திரிகாலதரிசியாக முடியும். உங்கள்

மூன்றாவது கண் திறந்துள்ளது. அவர்கள் நெற்றியின் மத்தியில் மூன்றாவது கண்ணைக் காட்டுகிறார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் திரிநேற்றி (மூன்று கண்களை உடையவர்) என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் தேவர்களை இந்த அடையாளத்துடன் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் கர்மாதீத ஆகும்பொழுதே நீங்கள் முக்கண்களை உடையவர்கள் ஆகுகிறீர்கள்; அது இக்காலத்தையே குறிக்கிறது. தேவர்கள் ஞானச் சங்கை ஊதுவதில்லை. அவர்கள் ஒரு பௌதீகச் சங்கைக் காட்டியுள்ளார்கள். அது வாயைக் குறிக்கிறது. நீங்கள் அதனுடாக ஞானச் சங்கை ஊதுகிறீர்கள். அவர்கள் பெரிய பல்கலைக்கழகத்தில் ஞானத்தைக் கற்பது போன்றே நீங்களும் ஞானத்தைக் கற்கிறீர்கள். இது தூய்மையாக்குபவரான தந்தையாகிய கடவுளின் பல்கலைக்கழகம் ஆகும். நீங்கள் அத்தகையதொரு பெரிய பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவர்கள், அத்துடன் எங்கள் பாபாவே எங்களுடைய தந்தையும், எங்களுடைய ஆசிரியரும், எங்களுடைய சற்குருவும் ஆவார், அதாவது அனைத்தும் அவரே என நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்தத் தாயும் தந்தையும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். இதனாலேயே, “நீங்களே தாயும் நீங்களே தந்தையும்” எனக் கூறப்படுகின்றது. அவர் சக்கரன் போன்று மிக இனிமையானவர். தேவர்களைப் போன்று இனிமையானவர்கள் எவருமில்லை. பாரதம் மிகவும் சந்தோஷமானதாகவும் சதா ஆரோக்கியமானதாகவும் சதா செல்வம் மிக்கதாகவும் இருந்தது என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். அது முற்றிலும்; தூய்மை நிறைந்ததாக இருந்தது. மேலும் கூறப்படுகின்றது: விகாரமற்ற பாரதம். எவ்வாறாயினும்;; உங்களால் இதனை இனிமேலும் கூறமுடியாது. இப்போது இது தூய்மையற்றதாகவும் விகாரமுள்ளதாகவும் உள்ளது என்றே நீங்கள் கூறுவீர்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்தி, அனைத்தையும் எளிமையாக்குகின்றார். உங்களுக்குத் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் தெரியும். பாபா உங்களை மிகவும் இனிமையானவர்கள் ஆக்குகின்றார். ஸ்ரீமத்திற்கேற்ப நீங்களும் கற்று ஏனையோருக்கும் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதனை நீங்கள் உணர்கின்றீர்கள். இது மாத்திரமே உங்கள் வியாபாரம்! ஏனெனில், இதைத் தவிர பல பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட செயல்களுக்கான அதிகளவு துன்பம் உள்ளது. ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டு, மறுநாள் அவருக்கு இதயம் வழுவல் ஏற்பட்டால், அதை நாடகத்தின் நியதியாகக் கருதுங்கள். அந்த ஆத்மா வேறு ஒரு பாகத்தினை நடிக்க வேண்டி இருக்கலாம். ஆகவே, துன்பத்திற்கு இடமில்லை. நாடகம் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் இப்பொழுது மற்றுமொரு பாகத்தினை நடிக்க வேண்டும். கவலைப்படுவதற்கு என்ன உள்ளது? அவர் பாரதத்திற்கு இன்னும் சிறப்பாகச் சேவை செய்வார். ஏனெனில் மற்றவர்களுக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய அத்தகைய சம்ஸ்காரங்களை அவர் எடுத்துச் சென்றுள்ளார். ஆகவே, நீங்கள் சந்தோஷப்பட வேண்டும். உங்கள் அன்னை இறந்தாலும் நீங்கள் அவ்வா சாப்பிட வேண்டும் என்று விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது! இதற்குப் பெருமளவு புரிந்துணர்வு தேவைப்படுகின்றது. நாங்கள் நடிகர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஒவ்வொருவரும் தங்களது சொந்தச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். இது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் ஒரு சரூரத்தை விட்டு வெளியேறி மற்றுமொரு பாகத்தை நடிக்க வேண்டும். இங்கிருந்து எடுத்துச் செல்லும் சம்ஸ்காரங்களிற்கேற்ப, மறைமுகமான முறையில் அங்கு சேவை செய்வீர்கள். சம்ஸ்காரங்கள் ஆத்மாவில் உள்ளன. முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சேவை செய்யும் குழந்தைகளிற்கு மரியாதை அளிக்கப்படுகின்றது. பாரதத்திற்குச் சேவை செய்து நன்மை அளிப்பது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே ஆவீர்கள். மற்றவர்கள் தொடர்ந்தும் இழப்பையே ஏற்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் பாரதத்தைத் தூய்மையற்றதாகச் செய்கின்றார்கள். உதாரணமாக, முதந்தர சந்நியாசி சரூரத்தை விட்டு நீங்க இருக்கும் தறுவாயில், அவர் பிரம்ம தத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலக்கப் போகின்றார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருப்பார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர் ஏனையோருக்கு நன்மையளிப்பதில்லை. ஏனெனில் அவர் நன்மையளிப்பவரான தந்தையின் குழந்தை அல்ல. நீங்களே நன்மையளிப்பவரான தந்தையின் குழந்தைகள். ஆகவே நீங்கள் எவருக்கும் இழப்பினை ஏற்படுத்தக்கூடாது. நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு நன்மையளிக்கும் பொருட்டே செல்வீர்கள். இது தூய்மையற்ற உலகமாகும். தந்தை கட்டளையைப் பிறப்பித்துள்ளார்: விகாரத்தில் ஈடுபடுவதன் மூலம் படைக்கப்பட்ட படைப்புகள் எங்களுக்குத் தேவையில்லை. அது தமோபிரதான் ஆகும். நீங்கள் அரைக்கல்பமாக, காம வாளைப் பயன்படுத்தி, ஒருவருக்கொருவர் துன்பத்தையே அளித்தீர்கள். இராவணனது ஐந்து தூய ஆவிகளே உங்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தன. ஆகவே இவையே உங்கள் மாபெரும் எதிரிகளாகும். “தங்க இலங்கை” என்று எந்த ஓர் இடமும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் அக்கதைகளை உருவாக்கியுள்ளார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இது எல்லையற்றதற்கான விடயமாகும். முழு மனித உலகமும் இராவணனது சங்கிலிகளினால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் சஞ்சிகையில் நல்லதொரு படத்தைக் காட்டியுள்ளார்: அனைவரும் இராவணனின் கூண்டில் உள்ளனர். அனைவரும் துன்பக்குடிலில் உள்ளார்கள். இங்கு துன்பமற்ற குடில்கள் இல்லை. அசோகா (துன்பத்தில் இருந்து விடுபட்ட) ஹோட்டெல் (போஜன சாலையும் தங்கும் இடமும்) எதுவுமில்லை: அனைத்தும் துன்பக்குடில்களே. அவர்கள் அத்தகைய அழுக்கான செயல்களையே செய்கின்றார்கள்! யார் சுத்தமானவர்கள், யார் அசுத்தமானவர்கள் என்று குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் இப்பொழுது மலர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். ஆத்மாவில் எவ்வளவு காலத்திற்குரிய பாகம் பதியப்பட்டுள்ளது என்பதனைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். இவை அற்புதமான கருத்துக்களாகும். இந்த சின்னஞ்சிறு ஆத்மா, 84 பிறவிகளிற்கான அழிவற்ற பாகத்தால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. அவர்களும் கூறுகின்றார்கள்: நாங்கள் தூய்மையற்றவர்களாகவும் தமோபிரதானாகவும் இருக்கிறோம். இது இப்போது முடிவாகும். காரணமின்றிய இரத்தக்களறி ஏற்படுகிறது. ஒரு குண்டின் மூலம் பலர் மரணிக்கிறார்கள். இது பழைய உலகம் என்றும், இது இருக்கமாட்டாது என்றும் உங்களுக்குத் தெரியும். இது பழைய உலகமும் பழைய சரூரமும் ஆகும். நாங்கள் இப்பொழுது புதிய உலகிற்குச் சென்று, புதிய சரூரங்களை எடுக்க வேண்டும். அதனால் தான் ஸ்ரீமத்திற்கேற்ப நாங்கள் முயற்சி செய்கின்றோம். நிச்சயமாக, இக்குழந்தைகள்; அனைவரும் அவரது உதவியாளர்களே ஆவர். நாங்கள் ஸ்ரீஸ்ரீயின் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் ஸ்ரீ இலக்ஷ்மியாகவும் ஸ்ரீ நாராயணனாகவும் ஆகுகின்றோம். நீங்கள் உப ஜனாதிபதியை ஜனாதிபதி என்று அழைக்கமாட்டீர்கள். அது சாத்தியமல்ல. கூழாங்கற்களிலும் கற்களிலும் கடவுள் எவ்வாறு

அவதாரம் செய்ய முடியும்? அவர் கூறியதாக நினைவுகூரப்படுகின்றது: அதர்மம் தலைத்தோங்கும்போது நான் வருகின்றேன். கலியுக இறுதியில் நூங்கள் முற்றிலும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகியுள்ளபோது நான் வரவேண்டியுள்ளது. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்ய வேண்டும். பாபா வினவுகின்றார்: உங்களால் பாபாவினை நினைவு செய்ய இயலுகின்றதா? நூங்கள் பதிலளிக்கின்றீர்கள்: பாபா, நாங்கள் மூண்டும் மூண்டும் மறக்கின்றோம். ஏன்? நூங்கள் உங்கள் லௌகீகத் தந்தையை ஒருபோதும் மறப்பதில்லை. எவ்வாறாயினும் இது முற்றிலும் புதிய ஒரு விடயமாகும். தந்தை அசுரரியான ஒரு புள்ளி ஆவார். நூங்கள் இன்னும் இந்தப் பயிற்சியினை வளர்க்கவில்லை. அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நாங்கள் இதனை முன்னர் ஒருபொழுதும் கேள்விப்பட்டதில்லை, இந்த முறையில் நாங்கள் அவரை நினைவு செய்ததில்லை. தேவர்களுக்குக் கூட இந்த ஞானம் இருப்பதில்லை. ஏனெனில் இது முற்றாக மறைந்து விடுகின்றது. விஷ்ணுவின் இரு வடிவங்களும் இலக்ஷ்மியும் நாராயணனுமாக ஆகுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளபோதும் அவர்களைச் சுயதரிசன சக்கரதாரிகள் என அழைக்க முடியாது. இல்லற வாழ்க்கையின் அடையாளமாக அவர்கள், “பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும், சங்கரும் பார்வதியும், இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும்” என இரு வடிவங்களைக் காட்டுகிறார்கள்: ஒருவர் மாத்திரமே அதிமேலானவர் ஆவார். பின்பு இரண்டாமவரும் மூன்றாமவரும் உள்ளனர். இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார். குழந்தைகளே, உங்களது சரூரங்களையும் சரூர சமயங்களுடனும் மறந்து, உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதுங்கள்: ஆத்மாவாகிய நான், தந்தையின் குழந்தை ஆவேன். நான் ஒரு சந்நியாசி அல்ல. தந்தையை நினைவு செய்வதுடன் சரூரத்தின் சமயங்களை மறந்திருங்கள். இது மிகவும் இலகுவானதாகும். நாங்கள் இப்பொழுது தந்தையுடன் அமர்ந்துள்ளோம். பாபா இங்கு அமர்ந்திருந்து பிரம்மாவின் ஊடாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். பாப்பும், தாதாவும் இணைந்துள்ளார்கள். அவர்கள் இரட்டைக் குழந்தைகள் ஒன்றாகப் பிறந்திருப்பதைக் காட்டுவதைப் போன்று, இதுவும் இருவரின் இணைந்த பாகமாகும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: உங்கள் இறுதி எண்ணங்கள் உங்களை உங்கள் இலக்குக்கு இட்டுச் செல்லும். மரணத்தின் பொழுது, உங்கள் புத்தி எங்கேயாவது அலைந்தால், நூங்கள் அங்கே பிறப்பு எடுக்க வேண்டும். மரணத்தின் பொழுது, நூங்கள் உங்கள் கணவரின் முகத்தைப் பார்த்தால், உங்கள் புத்தி அங்கே செல்கிறது. ஒருவரின் இறுதிக் கணத்தின் உணர்வில் உள்ளவை ஒரு பெரிய ஆதிக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கணத்தில், அவர்களுக்கு கிருஷ்ணரைப் போன்ற ஒரு குழந்தையாக வேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வு இருப்பின், அப்பொழுது, கேட்கவும் வேண்டாம்! அவர்கள் அப்பொழுது ஒரு மிகவும் அழகான குழந்தையாகப் பிறப்பெடுப்பார்கள். நூங்கள் இப்பொழுது, இறுதிக் கணங்களுக்கான ஒரு போதையை மாத்திரமே கொண்டிருக்க வேண்டும். நூங்கள் இக்கணத்தில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நூங்கள் சிவபாபாவை நினைவு செய்கிறீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் காட்சிகள் கிடைக்கின்றன. மயில் இறகுக் கிரூடத்தை உடையவர்கள் இராதையும் கிருஷ்ணரும் ஆவார்கள். ஏனெனில் அங்கே இளவரசர்களும் இளவரசிகளுமே இருப்பார்கள், ஆனால் எப்பொழுது? சத்தியயுகத்திலா அல்லது திரேதாயுகத்திலா? இது உங்கள் முயற்சிகளில் தங்கியுள்ளது. நூங்கள் எவ்வளவு முயற்சி செய்கிறீர்கள் என்பதிலேயே ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெறுவது தங்கியுள்ளது. நூங்கள் கூறுகிறீர்கள்: நாங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு ஓர் இராச்சியத்தைப் பெறுவோம். மம்மாவும் பாபாவும் அதனைப் பெற்றால், நாங்கள் ஏன் அவர்களைப் பின்பற்றக்கூடாது? நூங்கள் உங்களுக்குள் ஞானத்தைக் கிரகித்து, பின்னர் ஏனையோரையும் அதனைக் கிரகிக்கச் செய்ய வேண்டும். நூங்கள் இந்தளவு சேவையைச் செய்ய வேண்டும், பின்னர் உங்களால் 21 பிறவிகளுக்கான ஒரு வெகுமதியைப் பெற இயலும். ஒரு பாடசாலையில் நன்றாக முயற்சி செய்யாதவர்கள் குறைந்த புள்ளிகளையே பெறுகிறார்கள். நூங்கள் ஐந்து விகாரங்களாகிய, மாயையை வெற்றி கொள்கிறீர்கள்; உங்களுடையது ஓர் அகிம்சா யுத்தம் ஆகும். அவர்கள் இராமரைச் சின்னங்களுடன் காண்பிக்காமல் விட்டால், நூங்கள் எவ்வாறு சூரிய வம்சத்தவர்களுக்கும் சந்திர வம்சத்தவர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாட்டைக் காண்பீர்கள்? தந்தை கூறுகிறார்: நூங்கள் முயற்சி செய்யுமளவுக்கேற்ப, உங்கள் இறுதி எண்ணங்கள் உங்களை உங்கள் இலக்குக்கு இட்டுச் செல்லும். நூங்கள் ஒருபொழுதும் உங்கள் சரூரத்தைப் பற்றிய ஓர் எண்ணத்தையேனும் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நூங்கள் அனைத்தையும் மறக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: நூங்கள் சரூரமற்று வந்தீர்கள், நூங்கள் சரூரமற்றே திரும்ப வேண்டும். அத்தகையதொரு சின்னஞ்சிறிய புள்ளியாகிய நூங்கள் அச்செவிகளினுடாகச் செவிமடுத்து, அந்த வாயினுடாகப் பேசுகிறீர்கள்: ஆத்மாவாகிய நான், ஒரு சரூரத்தை நீக்கி விட்டு, இன்னுமொன்றில் பிரவேசிக்கிறேன். இப்பொழுது, ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் வரூ திரும்பவுள்ளோம். நாங்கள் மனிதர்களிலிருந்து தேவர்கள் ஆகும்வகையில் பாபா எங்களை மிகவும் நன்றாக அலங்கரிக்கிறார். சிவபாபாவை நினைவு செய்வதனால், நாங்கள் அவர்களைப் போன்று ஆகுகிறோம் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். கூதையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: என்னையும் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்யுங்கள், நூங்கள் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். இது முற்றிலும் இலகுவானதாகும். நூங்களும் புரிந்துகொள்கிறீர்கள்: உண்மையிலேயே, கல்பம் கல்பமாக, நாங்கள் பிரம்மாவினுடாக உங்களிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறோம். பாடப்பட்டு உள்ளது: பிரம்மாவினுடாகத் தேவ தர்மத்தின் ஸ்தாபனை இடம்பெற்றது. தோல்வியடைவதால், நூங்கள் சத்திரிய தர்மமாகிய, திரேதாயுகத்தினுள் செல்கிறீர்கள். பிரம்மாவினுடாக, மூன்று தர்மங்களின் ஸ்தாபனை உள்ளது: பிராமண, தேவ, சத்திரிய தர்மங்கள். சத்தியயுகத்தில், வேறெந்தச் சமயங்களும் இல்லை. பின்னரே ஏனையவை வருகின்றன. ஆகவே எங்களுக்கு அவற்றுடன் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. தாங்கள் ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்துக்கு உரியவர்கள் என்பதைப் பாரத மக்கள் மறந்து விட்டார்கள், ஆனால் அதுவும் நாடகத்தின் பாகமேயாகும், அது அவ்விதமாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நூங்கள் ஸ்ரீமத்தின் அடிப்படையில் கற்று, ஏனையோருக்கும் கற்பிக்கின்ற வியாபாரத்தைச் செய்ய வேண்டும். நாடகத்தின் நியதியில் உறுதியாக இருங்கள். எதனைப் பற்றியும் கவலைப்படாதீர்கள்.
2. இறுதியில், வேறெவருமின்றி, தந்தையே நினைவு செய்யப்பட வேண்டும். ஆகவே, அச்சரூரத்தையும் மறந்துவிடுகின்ற பயிற்சியைச் செய்யுங்கள். நூங்கள் சரூரமற்றவர்கள் ஆகவேண்டும்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் ஒரு விசேட ஆத்மாவாகி, என்றும் தயாராக இருப்பதன் மூலம் ஒவ்வொரு பரீட்சையிலும் ஆன்மீகச் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்வீர்களாக.

ஆன்மீகச் சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருப்பதற்கான யுகமே சங்கமயுகமாகும். எனவே எப்பொழுதும் சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருங்கள். ஒருபொழுதும் குழப்பமடையாதீர்கள். எவ்வித இக்கட்டான சூழலிலோ அல்லது பரீட்சையிலோ ஒரு குறுகிய காலத்திற்கேனும் குழப்பமடைந்தீர்களேயானால், அக்கணம் உங்கள் இறுதிக்கணமாக இருக்குமானால், உங்கள் இறுதி எண்ணங்கள் உங்களை உங்கள் இலக்கிற்கு இட்டுச் செல்லும்! எனவே, என்றும் தயாராக இருங்கள். நூங்கள் முழுமையாகவும் சம்பூரணமாகவும் ஆகுவதற்கு ஒரு பிரச்சனையும் தடையாக இருக்கக்கூடாது. நூங்கள் உலகில் அதிபெறுமதியான விசேட ஆத்மா என்றும், உங்கள் ஒவ்வொரு எண்ணம், வார்த்தை, செயல் என்பனவும் விசேடமானவை என்று விழிப்புணர்வையும் எப்பொழுதும் கொண்டிருங்கள். ஒரு விநாடியேனும் வுணாகிப் போக அனுமதிக்காதீர்கள்.

சுலோகம்: உங்கள் கணக்கில் மேன்மையான செயல்களைத் தொடர்ந்தும் சேகரித்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது உங்கள் பாவச்செயல்களின் கணக்கு இயல்பாக முடிவடையும்.

---ஓம் சாந்தி---

----- ஓம் சாந்தி -----